

PLANISPHERIVM

neæ ne: erit proportio ne ad e c, quæ fh ad fk, sed ne æqualis e y: siq; f h æqualis fm. Quæ ergo proportio e y ad e c, eadem mf ad f k, atque angulus y c e rectus; sicq; angulus m k f. similis est itaque triangulus m f k triangulo y e c. sic ergo, & angulus y e c æqualis est angulo m f k, unde arcum n y arcui h m, sicq; reliquum reliquo de semicirculis simile esse consequens est. Secat itaque linea b y circulum n y q, in arcus similes arcibus, quos circulus æquidistans zodiaco, de circulo latente refecat in sphæra corporea. Cum ergo circulus per polum latentem transeat in ea planitie, polum ille incidit m, cuius partem cum planities poli apparentis incidat minime, cum usque ad polum peruenit illum: sic linea b y licet in infinitum protrahatur, nūquam secum concurret. Ex his manifestum est, quod cōsequens est, cum hic circulus æquidistans zodiaco per polum circuli transiens, hic æquidistantem recto medium secet, & hunc per polum zodiaci necessario transire.

Hac itaque ratione, conuenit in planisphærio fieri constitutionem eorum, quæ in sphæra corporea circulorum: quorum inuentio caussa circuli æquinoctialis, qui eorum æquidistantes ei, qui & circuli meridiani. Circulorum quoque inuentio, qui caussa zodiaci, & qui eorum æquidistantes ei, qui & horizon tis, cum quidem in huius constructione polum æquinoctialis circuli centri locum obtinet, & ipsi circulo recto, & cunctis recto æquidistantibus. Quæ ratio, cogit septentrionales semper esse minores, australes maiores: illos quidem